

Beylik Şiiri

– Efrahim · 10 Şubat 2021

Sen ölürsen, sen öldüysen ben bir nefes için çırpınırken
Kimden kime kaçıyorum bana bir söylesen
Elimi kalbime koyup her defasında seni dilime dolarken
Gözlerimi kapayıp seni bir defa da olsa göremezken
Var git yolumdan neyden yaratılmadım ben
Sıraya dizilmişken ölümler yollarda bir keresinden
Ayuçları dizlerinde medet umarken
Yaşlı başlı, kelli felli, dilinde küfür dışında öfkesi
Ah insanım benim neye inandınız da dönüp geldiniz
Bir söz için kaç bin kez ölüp dirildiniz
Hiç mi emeğin yok kardeşim benim tuzumda
Odundan değnek ile bir bakıma baston aslı sopa ama
Kaç adam kovalandın sizin oralarda
Bir kağıtla her şeyi yapabilen
Bir iple hayallerini gerçekleştirirken bir iple de hayatına son veren
Samimi bulmuyorum sözlerinizi
Sizleri hakiki bulmuyorum
Sizler hakikatin aynasını taşıdığınızı söylediniz
O aynada kendinizi hiç görmediniz
Ey bana yabancı kalan gövdem ve gövdeme uzak düşen gölgem
Ne güneşe doğru giderken ne güneşten gelirken
Sadece bir söz mü seni bu kadar hiddetlendiren
Sadece ben miyim bu sözlerine dikkat kesilen
Sen BEY dinin mezhebin kesin mi
Bizden değil derler sana ama taklit ederken bizi
Sana değil sitemim ama beni yanlış anla
Kanım hiç ısınmadı çünkü sana
Biraz karışık olaylar ama senin özünden senin aslına
Az da olsa bağışlanırken her günah her güruhta
Senin kabahatin izahsız bir sitem aslında
Ne bana ne de sana al bu şiiri sabaha kadar kurcala
Altını çizdiğin değil anladığın kadar okursun kitabı
BEY siz hiç kitap aldınız mı?